



Universitätsbibliothek Paderborn

**Directorivm Inqvisitorvm F. Nicolai Eymerici Ordinis
Prædicatorum**

Nicolaus <Eymericus>

Venetiis, 1607

quaestio 84. An priora indulta et priuilegia Inquisitoribus data sint per posteriores constitutiones reuocata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13589

presentis constitutionis auctoritate permittimus, quod Episcopus vel Inquisitor secretum possint indicere illis, quibus ut præmissum est, processum huiusmodi explicabunt: ut in eos si arcana consilij, seu processus, sibi sub secreto ab eisdem Episcopo vel Inquisitoribus patefacta, præter eum licentia alij patet, excommunicationis sententiam, quam ex secreti violatione ipso facto incurant, si eis expedire videbitur, promulgare.

COMMENT. CXXX.

Explorati iuris est id de quo querit hic Eymerius: potest enim Episcopus & Inquisitor indicere silentium consultoribus, etiam sub pena excommunicationis, ut super questione proxime praedictum dictum est; idem docet Repertorium Inquisitorum, verbo, secretum, & Bernardus Comensis in lucerna Inquisitorum, verbo, Inquisitor. §. 21. & quam sit ingens scelus secreta reuelare, explicat Aegidius Bossius, eo loco, quem superiori commentario indicaui, eum video.

QVÆSTIO LXXXII.

An Episcopus & Inquisitor possint se mutuo excommunicare ob indictum secretum.

Quæstima secunda quæstio est: Vtrum Episcopus & Inquisitor prædictis peritis excommunicationis sententiam iniungendo quatenus nomina deferentium aut testificantum non reuelent, possint se excommunicare mutuo hac de causa, etiam ne reuelent?

Respondemus q. non, vt in alleg. c. Statuta. §. Et ut coruad. de hæret. lib. 6. unde ibi concessum quod possint peritos excommunicare hac de causa, ut est dictum quæst. proxima, statim sequitur ista: Sic tamen q. Inquisitores Episcopum, vel Episcopus Inquisitores non excommunicent hac de causa.

COMMENT. CXXXI.

Iudices fidei alter alterum excommunicare non potest, iuxta tradita hic ab auctore. Hæc assertio ratione non caret, nam si se mutuo excommunicarent id fidei negotiis procul dubio obesseret. Et hoc proplus spectare videtur priuilegium concessum Inquisitoribus ab Urbano IIII, in extrahag. incip. Ne Inquisitionis negotiis, quam resulit Eymericus supra, par. 2, in qua sancitum est, ne Inquisitor & eius notarii excommunicari possint a delegatis sedis Apostolicae addit Sylvestrum in summa, verbo, hæresis. 2. q. 8. Certa buc spectantia dicam in questione proxime sequenti.

QVÆSTIO LXXXIII.

An Episcopus & Inquisitor tenentur ad secretum quod alijs indicunt.

Quæstima tertia quæstio est: Vtrum Episcopus & Inquisitor indicentes prædictis secretum, de non reuelando nomine deferentium seu testificantum per sententiam

A excommunicationis latæ, ipsi etiam Episcopus & Arceantur, Inquisitor ad secretum huiusmodi arceantur & pro obligentur, ut iverbum huic auctori familiare in ibi, quod Episcopus & Inquisitor non possint se hac significare excommunicate mutuo hac ex causa, ut dictum est supra quæst. proxima, de Episcopo & Inquisitore, sequitur sic: Sed Episcopi ex iniuncto ex nunc a nobis sub uitrate sancta obedientie districto precepto, ad secretum huiusmodi teneantur.

COMMENT. CXXXII.

Quæstima se mutuo Episcopus et Inquisitor ob secretum custodiendum in causis fidei, excommunicare non possint, ut proxime dictum est, nihilo minus tamen ad illud obseruandum in virtute obedientiae ex districto Papæ precepto obligantur; quod equidem ratione non caret: quemadmodum enim grauia incommoda consequi possunt ex huiusmodi secreti violatione, cum peritti & consultores reuelarent, eadem nascerentur si Episcopus, aut Inquisitores manifestarent.

Ergo si Episcopus & Inquisitores extra casus sibi à iure cœcessos & permisso, & negotiis fidei ne cœsarios, reuelarent, aut testes, aut delato, aut de nuntiatores, & accusatores, vel alia sacri officiū se creum extra crea, quamvis ipso iure excommunicati non es- ter peccant. Inquisitores reuelantes se calus permis- fosi mortali- sent; quoniam hoc nullo iure (quod ego sciam) cau- tum inuenitur: tamen mortaliter peccarent, quia sibi districte iniungitur a Papa sub virtute sancte obedientiae ne reuelent; essent enim iusta & legiti- tima legis transgressores. facere autem in materia graui contra iustitiam & legitimam legem; nulla rationabili causa urgente, rei excusante letaliter est culpa, ut uno ore fateantur Theologi, quos sequuntur Canoniske, & ceteri bene sentientes arque hoc est in hac causa diligenter obseruandum.

DE STATUTIS ET CONSTITUTIONIBUS PRO OFFICIO INQUISITIONIS.

QVÆSTIO LXXXIII.

An priora indulta & priuilegia Inquisitoribus data, sint per posteriores constitutiones reuocata.

Quæstima quarta quæstio est: Vtrum Inquisitoribus Apostolica priuilegia, indulta, constitutiones, & ordinationes, seu ad consultata responsiones factas per Iudicium Apostolicum, sint per constitutiones postmodum factas, de quibus habetur in 6. Decretalium, & in Clement. tit. de hæret. sim- plicer reuocata?

Respondemus quod non nisi in his, in quibus obviant constitutionibus antedictis, ut patet in c. fin. Statuta de hæreti. lib. 6. ubi in fine dicitur sic: Relar, supra Constitutiones uero, ordinationes, & mædata alia pag. 11. præde-

prædecessorum nostrorum, in negotio hæreticæ prauitatis facta, concessa, seu etiam ad consulta reponsa, quæ consuetudinibus supra scriptis super eadem editis prauitatem non obuient, in suo uolumen robore permanere.

In c. multorum, de hære. in Clemen. in f. dicitur sic: Alia sane, quæ circa premissum inquisitoris officium, à nostris sunt prædecessoribus instituta (quatenus præsenti decreto non obuiant) facit approbatione concilij reborata, in sua uolumen firmitate manere.

C O M M E N T . C X X X I I I .

Verissime concludit hoc loco Eymericus constitutiones, & ordinationes Apostolicas contra hæreticam prauitatem editas, nō esse per alias posteriores revocatas: hoc enim favore fidei ita cōstituere oportuit. per leges quoq; ciuiles idem sanctum est ut appareat in l. Arriani. C. de hære.

Occasione huius questionis agendum nobis hoc loco erat de virtute, & robore extrauagantium varijs temporibus per diversos Romanos Pontifices editarum in negotio sanctissimæ Inquisitionis: Ceterum cum in fine huius operis hanc disputacionem haberimus, locum rbi de his agimus, indicasse sit satis, ne eadem sapiens repetita letoris annum onerent.

Q V A E S T I O LXXXV.

An Episcopus, & Inquisitor simul interpretari possint statuta contra hæreticos edita.

Cruagesima quinta questio est: Ut rū Inquisitor cum Episcopo, vel eius Vicario, possit statuta contra hæreticos, credentes, receptatores, fautores, & defensores eorum edita, interpretari, si & quando circa ea ambigua oriantur?

Respondemus q; sic; ut patet in litteris Apostolicis predictis lnn. iij. tenoris sequentis: Cum negotium fidei catholice aduersus hæreticam prauitatis errores uobis, ut ueltra prudentia deprehendat vulpeculas demolientes uineam Domini, sub certa forma per alias litteras duxerimus committendum; ut commissum uobis ad Apostolica sedet tam salubre ac utile ministerium exequi liberius, ac exercere possitis efficacius, in hac parte interpretandi statuta ecclesiastica, & secularia contra hæreticos edita, & hæreticorum filios, & nepotes, credentium quoque, fautorum, defensorum, & receptatorum ipsorum, dignitatibus, personatis, & honoribus quibuscunque, ac beneficijs ecclesiasticis, & publicis officijs: & infra libera uobis auctoritate præsentium concedimus potestatem.

In litteris vero Apostolicis Alexandri inj. habetur sic: Ut commissum uobis inquisitionis officium contra prauitatem hæreticam efficiatis, & liberalius exequi ualeatis, interpretandi, uel declarandi una cum diœcesanis locorum, in quibus est idem officium uobis commissum, uel ipsorum Vicariis, tum diœcesanos abesse contigerit, statuta

A contra hæreticos credentes, receptatores, fautores, & defensores eosq; edita quæcunq; in eis apparet aliquid ambiguum, uel obscurum: & infra uobis auctoritate præsentium concedimus facultatem.

C O M M E N T . C X X X I I I I .

Hoc insigne priuilegium in favorem fidei in Cardinibus tributum est. Cum enim multis quotidie in pœnis hæreticorum, & causis fidei orientur dubitationes, quæ non sunt plenè & aperte per leges declaratae, sunt enim plura negotia quam tamen leges: sunt que plures articuli negotiorum, & dubiorum, quam sanctiones: propriea, ne foret necesse in singulis dubijs Pontificis Romanum consulere, faliblriter cautum est, vt leges in hæreticos editas possent Inquisitores interpretari, exempla passim occurruunt, que libenter hic gratia breuitatis omittimus; num effet potest illud, cuius meminimus supra in hac 3. parte, num. 34. tit. de forma aggredi officiales. S. quoniam uero.

Huius autem priuilegij mentionem faciunt Tobiensis in sum. verbo, Inquisitor. §. 39. Campegi apud Zanchinum cap. 16. versic. rufius arbitrium indicis. Locatus in opere indiciali, verbo, interpretari, & verbo, statuta Joannes Royas tract. de har. par. 1. nro. 426. & alijs.

Jam quantum spectat ad rescriptum Innocentij iiiij. quod hic citat Eymericus, id nondum vidimus authenticum. alterum vero Alexandri inj. quod refert in fine questionis, vidimus authenticum in bibliotheca illustrissimi Card. Felicis + Peretti, allatum ex Affilio; eratque missum Fratribus ordinis Minorum Inquisitoribus hæreticae prænitatis. Datum Anagnia x. Calen. Decemb. Pontificatus sui anno iiiij.

Q V A E S T I O LXXXVI.

An Inquisitor per se possit in verbis ambiguis interpretari dicta statuta.

Cruagesima sexta questio est: Ut rū Inquisitor sine Episcopo, & eius Vicario possit statuta edita contra hæreticos, credentes, receptatores fautores, & defensores eorum, interpretari, si circa ea dubia oriantur?

Respondemus q; sic; ut patet in litteris Apostolicis Alexandri inj. Præ cunctis, ubi habetur sic: Præ cunctis, & infra: Nec non interpretandi statuta contra hæreticos, credentes, receptatores, fautores, & defensores eorum edita, quæcunq; in eis apparet aliquid ambiguum, uel obscurum: & infra auctoritate præsentium concedimus facultatem.

C O M M E N T . C X X X V .

Hoc priuilegium amplius est, & patentius: liberè enim concedit Eymericus solum Inquisitorem posse interpretari statuta dubia, seu verbis statutorum ambigua, reperta in statuti, editis contra hæreticos.

Ceterum,